

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT

ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Dr K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Prof. Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr C. Bouma, 's Gravenhage; Dr K. Fernhout, Vreeland; Prof. Dr F. W. Grosheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's Gravenhage; Dr J. W. Marmelstein, Amsterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr D. Postma, Burgersdorp (Zuid-Afrika); Dr A. Ringnalda, Soerabaia; Dr J. C. Rullmann, Wassenaar; J. Strikwerda, Dokkum; Dr J. Thijs, Zwolle; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Francker; Mr J. A. de Wilde, 's Gravenhage.

Adres der Redactie:

Prof. V. HEPP, Van Breestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-Uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.

Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 35 ct. p. regel. — Losse nummers f0.15.

EMA-STOFZUIGERS,
Hilversum, worden door
lerland op proef geleverd.
igt prospectus.
aties van gebruikte apparaten

BOEKJES

ma kwaliteit, zwaar
en etiquet, met 24
n 28 of 24 lijnen, per
co f5.—

agt monster,
g volgt dan zeker

GERMS, Doesburg

ESTIBLES EN VIALE WAREN.

TEL, DEN HAAG

raat 26 - Tel. 73615

ook Uw
Leverancier.

R dan U hoopte
dan U verwachtte
dan U meende
dan U dacht

Wij „ZOO REIN“

EDERS VASEN

wersvaart 50-52 | 25 c
stefoon 14159 | p.
AARLEM | K.G.

L. C. VERSLUIS Jz.

at 5, Rijswijk (Z.-H.)
stefoon 18798

boekhandel

s voor
EDISTILLEERD
EN LIKEUREN

is

. HENGST

AT 63 - SCHIEDAM
lefoon 6868

ACH, Amsterdam

Verhulststraat 107

. Gem. Giro B 3038

en - Groenten

Buitenlandsch Fruit,
— Conserven van
straten en Hero.

oor al uwe

School- en Schrijf-
hoeften

er ook voor

deidrukkerwerken

W ADRES:

S' BOEK- EN

RBOEKHANDEL

landeldrukkerij

at 11a - ARNHEM

stet. 23795

msche Vulpenhals
Reparatieinrichting

UW zaak.

urt U ONZE zaak?

VERWARMING

TERVOORZIENING

DER MEIJ

ARTSTRAAT 12

FOON 25818

TERDAM

EUBELMAKERIJ

PERS, Den Haag

e Meubeleering,
Winkelbetimmering

, Radiokasten.

Scheepersstraat 175

Boerenstraat 78

foon 37647

SSELINK

20 - Van Weestr. 180

AMSTERDAM

QUALITEIT

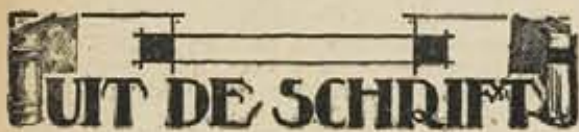
N - PETTEN

Mode-Artikelen.

foon 20657.

Het eindredacteurschap wordt thans weer waargenomen door Prof Dr V. Hepp. Tot nadere aankondiging is zijn adres: Deutsche Kampweg 10, Wolfhezen.

INHOUD: Uit de Schrift: Ik dien... (Luc. 15:29). — Kerkelijk Leven: Synode-Indrukken III. — Lit. en Kunst: Het individualiteitsbeginsel in de moderne letterkunde. — Perschouw. — Boekbespreking. — Kerkenieuws: Synode-Verslag. — Advertentiën.

UIT DE SCHRIFT

Ik dien...

Doch hij, antwoordende, zeide tot den vader: Zie, ik dien u nu zoovele jaren en heb nooit uw gebod overtreden, en gij hebt mij nooit een bokje gegeven opdat ik met mijne vrienden mocht vroolijk zijn. Luc. 15:29.

De oudste zoon diende den vader. Hij zegt zelf, dat hij trouw diende. Nooit overtrad hij zelfs 's vaders gebod. Dat wist hij onmiddellijk. Let daarop. Hij behoefde er niet over na te denken: is er ook eens iets geweest tusschen vader en mij...? Neen, hij wist het dadelijk: van zijn kant was alles in orde.

Hij diende trouw.
De zoon... diende.
En de eerste, die de goede verhouding verbreekt, is de vader. Zóó beleeft het de zoon.

Let er op: de eerste schuld voor de verwijdering ligt bij den vader. Althans volgens dezen zoon.

Zoo is het steeds met kinderen, die hun ouders niet liefhebben.

Zoo is het ook met hen, wier hart niet recht is voor God, die met den vorm des dienens tevreden zijn. Als God hun weg anders leidt dan zij wilden, wordt God aangeklaagd.

Daar is iets anders, dat ons treffen moet. Daar is een blijde glans in het oog van dezen vader. Daar zal over zijn gelaat de vroegde gestraald hebben als de zoon hem zag komen.

En deze vader smeekt hem.

Ziet hij niet hoe er een smartelijke trek komt op het gelaat van zijn vader? Een zorgerpimpel tusschen zijn oogen dan? Ja het verdriet trekt een waas over zijn gelaat. Welk liefhebbend kind kan dan hard blijven? Maar deze zoon blijft onbewogen. Hij is de harde, die alleen aan zichzelf denkt.

O, in pogenblikken van verdwazing, in momenten van toonlooze eigenwilligheid en eigenzinnigheid kan ook een goed kind wel eens dwaas doen; dan stoot het vaders liefdevolle hand weg, dan wendt het zich norsch af.

Zoo kan ook bij Gods kinderen wel eens deze houding voorkomen. Dan is er een bedroeven van den Geest Gods.

Dan denkt het kind aan zijn grillen en aan wat zijn zinnen bekoort.

Dan denkt het niet aan de Liefde des Vaders. En toch zegt het dan soms in eenzelfde houding: „dien ik God niet?“

Merkwaardig is ook het ideaal dat deze oudste zoon als het hoogste en het beste voor zichzelf teekent.

Hij wou zoo graag eens „met zijn vrienden vroolijk zijn“.

Dat is: eens los van den vader zijn.

Dat is: met 's vaders gave van den vader af leven.

Zoo wil de mensch zoo graag.

De mensch, die tevreden is over zichzelf; die vindt dat God hem wel iets extra's geven mag; die

meent, dat hem wel wat anders toekomt dan elk ander.

En dan met dat, wat men ontvangt, fijn genieten wat het vleesch bekoort. En met dat wat men bezit leven van God af.

Hier komt de eigengerechtigde tot zijn recht. De mensch, die meent, dat het kindschap Gods bestaat in het zorgen, dat formeel alles in orde is. De mensch, die God dient met zijn hoofd, en niet met zijn hart.

Hoe anders is dan de jongste zoon.
„Vader, ik ben niet waardig uw zoon genaamd te worden.“

Ja — ge zegt — „hij had het er ook naar gemaakt.“

't Is waar — en toch in wezen hadden beiden een leven geleid vóór van den vader, en de oudste, en de jongste zoon.

Doch dit is 't verschil: de jongste zoon wist het. En hij beleefde het.

En hij vluchtte tot den vader.

We kunnen onzen God op vele wijzen treden op Zijn Vaderhart.

Maar slechts op één wijze kunnen wij Hem Zijn Vadereere geven.

Door tot Hem te vluchten, langs den weg, dien Hij ons wijst; door tot den Vader te smeecken om hulpe: in Jezus-Christus, onzen Borg, Zijnen Zoon.

J. W.

KERKELIJK LEVEN

Synode-Indrukken.

III.

De zaak-Dr A. Noordzij.

Een der eerste zaken, waaromtrent de Generale Synode een beslissing nam, was die aangaande Dr Noordzij.

De kerk van Doorn verzocht, dat door de Synode voor bijzondere gevallen als dat van Dr Noordzij een uitzondering op den regel zou worden gemaakt.

Terecht luidde de konklusie, dat het karakter van het praeparatoir examen moet worden gehandhaafd.

Het praeparatoir examen stelt een candidaat beroepbaar tot den Heiligen Dienst des Woords en der Sacramenten in onze Kerken en geeft hem daartoe het recht in de kerken, zoo deze hem daartoe uitnoodigen, een stichtelijk woord te spreken. Nu heeft prof. Noordzij wel het praeparatoir examen afgelegd, maar naar het ambt van Dienaar des Woords in één onzer Kerken staat hij niet.

Daarmee vervalt elke grond om hem langer toe te staan proposities te houden.

Daarenboven had de commissie ook gelijk in haar konklusie, dat de noodzakelijkheid niet kan worden ingezien om voor bijzondere gevallen afzonderlijke bepalingen te maken. Dit is zelfs zacht uitgedrukt. Er is eenig gevaar aan verbonden, om dien kant op te gaan. Het leven is zoo gevarieerd, dat bijna alle gevallen tot de bijzondere kunnen worden gerekend. Zoo zou er van een dergelijke bepaling, als waarom de kerk van Doorn vroeg, licht misbruik kunnen worden gemaakt. En waar er de laatste jaren in onze kerken een streven is, om in deze de punten op de 's te zetten en meer de kerkrechtelijke banen te bewandelen, zou zoo'n bepaling de uitspraak van de Synode van Groningen weer op losse schroeven stellen.

Met deze konklusies konden we dan ook geheel akkoord gaan.

Wel hadden we bezwaar tegen een uitdrukking in het rapport, n.l. deze, dat de commissie geen weg wist te vinden, waarlangs Dr Noordzij zou kunnen gaan om voor de kerken een stichtelijk woord te spreken.

Ik wees er heel even op, dat zulk een weg wel bestaat. Hij kan den kerkelijken weg inslaan om als „oefenaar“ op te treden. Nu heeft het woord „oefenaar“ een zekeren bijmaak. Maar het behoeft dien niet te hebben. En wanneer een man als prof. Noordzij in die kwaliteit een stichtelijk woord sprak, zou niemand hem daarom lager schatten. Men kon slechts wenschen, dat alle oefenaars waren gelijk hij.

Hiertegenover werd opgemerkt, dat een kerk bij de classis, waaronder zij ressorteert, de begeerte moet kenbaar maken om hem voor zich te zien optreden en dat andere kerken in haar classis dan hetzelfde moesten doen.

Haast had ik hierop geantwoord „ik weet het ook wel, zwijg gij stil“.

Immers, niet prof. Noordzij wendde zich tot de Synode, maar de kerk van Doorn. Aan die kerk had bescheid gegeven kunnen worden, dat zij zich tot de classis Utrecht met zoodanig verzoek kon wenden. Natuurlijk moest zij daarvoor overleg plegen met prof. Noordzij. Want indien deze zulk een oplossing niet wenschte, zou het geen zin hebben. Wilde hij echter dien weg wel inslaan, dan zou de classis Utrecht moeilijk bezwaar kunnen maken. En waar er in het voorstel van de kerk van Doorn gesproken werd van het „door vele kerken begeerd en gewaardeerd optreden“ van prof. Noordzij — wat stellig niet zonder grond werd beweerd — zouden andere kerken evenzoo hebben kunnen handelen.

Dan — we stonden aan het begin van de Synode. Ik achtte het niet gewenscht, dat de Synode zich lang met deze en soortgelijke kwesties zou bezighouden en bepaalde er mij toe te verklaren, dat ik niet overtuigd was, maar van het woord afzag, omdat de Synode meer te doen had.

Strikt noodig was een uitspraak der Synode in deze niet. De kerk van Doorn kan ook nu nog met een verzoek als boven door mij werd uiteengezet op de classis Utrecht komen.

Onjuist is echter wat in een onzer bladen — en dan nog wel als „rectificatie“ — werd opgenomen, dat art. 3 van onze kerkenorde zich tegen den weg, welken ik wees, verzet.

Dit artikel bevat geenerlei uitspraak omtrent deze materie.

Wel vindt men in sommige uitgaven van de kerkenorde besluiten van een tweetal Synodes inzake oefenaars als aantekeningen bij dit artikel vermeld.

Er is reden om te waarschuwen, dat men die aantekeningen niet met de kerkenorde zelf verwarre.

Maar al te dikwijls gebeurt dit. Natuurlijk miskennen we de kracht van die besluiten niet.

Doch zij hebben niet dezelfde kracht als de kerkenorde.

Overigens strookt de boven gegeven oplossing geheel met de bedoelde besluiten.

Inmiddels werd door Ds Boersma in „De Wachter“ hieruit munt geslagen tegen enkele literarische hoogleraren aan de Vrije Universiteit, die vroeger predikant waren.

Hij schreef:

Een ander punt heeft ongetwijfeld ook uw aandacht getroffen. Ik bedoel dat Prof. Hepp zijn collega aan de Staatsuniversiteit, Prof. Dr A. Noordzij, den weg van het oefenaarschap wil doen betreden, om naar zijn en veler Kerken begeeren weer te kunnen optreden in den Dienst des Woords. Ge weet dat Prof. N. indertijd van de Classis het recht ontving, na gehouden praeparatoir examen, om in onze Geref. Kerken op te treden. Waar echter meerdere Candidaten soms verscheidene jaren van dit hun verleende recht gebruik maken, zonder zich zelf beroepbaar te stellen, heeft de Gen. Synode terecht besloten dat zulke candidaten telken jare bij hun Classis opnieuw handhaving van dit recht moeten aanvragen. Dr N. schijnt bezwaren te hebben om hieraan te voldoen. Dat de huidige Synode bestoot geen regeling voor uitzonderingsgevallen te kunnen treffen, is alleszins duidelijk. Maar dat mijn oudleermeester, Dr N., destijds Lector aan onze Theol.